

Nejvyšší soud vyhověl rekursu žalovaného a zrušil usnesení soudu odvolacího s nařízením, aby o odvolání dále jednal.

D ů v o d y:

Stížnost žalovaného jest ospravedlněna. Může zůstatí nerozhodnuto, lze-li podpis advokáta, vytisknutý razítkem na odvolacím spise žalovaného, pokládati za podpis advokáta, který jest v § 467. č. 5 c. ř. předepsán, čili nic. Zajisté byl odvolací spis potud vadným, že k němu nebyla přiložena plná moc advokátova přes výslovný předpis § 30. c. s. ř., ačkoliv v řízení odvolacím platí nucené zastupování advokátem. Všim právem tudíž zařídil odvolací soud vedle §§ 37., 75., č. 3 a 84 c. s. ř., aby vada byla odstraněna, což se vlastně již mělo státi soudem processním.

Avšak rozkaz, odstraniti vadu, mohl a měl býti dán jen straně samé a nikoliv advokátovi právě proto, že plná moc tohoto nebyla vykázána. To bylo opomenuto a nařízeno advokátovi, aby předložil do určité lhůty plnou moc.

Za těchto okolností nemůže zmeškání této lhůty žalovanému samému býti na újmu a jest tudíž zamítnutí jeho odvolání neodůvodněno.

Soudce Skřípský.

Stavebním taxám přednostní pořadí přísluší. Věřitel, jenž není věřitelem vymáhajícím, nemá nároku na rekursní útraty. (Rozh. nejv. soudu ze dne 17. září 1907, č. 12.105.)

Proti rozvrhovému usnesení okr. soudu podala obec P. rekurs proto, že jím zamítnut byl její nárok na přikázání vodního poplatku a stavebních tax z vydražených realit v přednostním pořadí.

Rekursní soud zamítl rekurs co do vodního poplatku, vyhověl mu co do stavebních tax a přiřkl rekurentce částečně rekursní útraty z těchto

d ů v o d ů:

Stavební taxy zapraviti jest v přednostním pořadí, jelikož dle §. 141. stav. řádu pro Moravu z 16. čna. 1894 pro dobytí takových nezaplacených tax platí stejné předpisy jako pro dobytí daní a přírážek, jelikož stavební taxy jsou veřejnou dávkou, bez níž provedení a dokonání stavby s hlediska veřejnoprávního nelze si mysliti a jež proto pokládati dlužno za veřejnou dávku, na nemovitosti váznoucí. Poněvadž pak daně a obecní přírážky, které z nemovitosti jest platiti, dle §. 216. odst. 2. ex. ř. mají přednost před soukromými právy zástavními, musí i stavební taxy touže přednost míti.

Útraty přisouzeny proto, že nárok obce P. jest vykonatelný a rekurs tedy k uskutečnění práva, z nejvyššího podání zaplacení dojíti, byl nutný.

Nejvyšší soud zamítl revisní stížnosti, pokud potíraly přiřknutí stavebních tax ve výsadném pořadí, vyhověl jim však, pokud čelily proti přiřknutí rekursních útrat obci P. a nepřisoudil této vůbec žádných útrat.

D ů v o d y:

Dovolací stížnosti nejsou z důvodů, připojených k potíranému usnesení, oprávněny, pokud směřují proti příkázání stavebních tax ve výsadném pořadí. Dlužno jim však přiznati oprávněnost potud, pokud směřují proti příkázání nákladů stížnosti. Jelikož totiž obec P. nevystoupila jako vymahající věřitelka, nelze ani použití na ni ustanovení §. 78. ex. ř. a §§. 41., 50. c. s. ř., pročez jí útraty stížnosti neměly býti vůbec přisuzovány.

Soudce Skřípský.

Exekuce do processuálních práv žalobcových ve sporu excisním.

Vymah. věřitel A. učinil dle §. 331. ex. ř. návrh na zabavení a příkázání nároku vlastnického, kterýž dlužnice B. uplatňovala excisní žalobou ohledně svršků v exekuční věci téhož vymah. věřitele proti manželu dlužnice C. zabavených. Vymahaná pohledávka příslušela A-ovi oproti obou manželům B. a C. a byl zájem proveden proti obou a to proti C. zřízením práva podzástavního.

Proti prvnímu zástavnímu věřiteli D. podala B. shora zmíněnou žalobu excisní, v níž tvrdila, že dotyčné svršky nakoupila si z vlastních svých peněz. O tom vedla za svědka E., jenž však na několik měsíců někam do Německa odcestoval.

Tu učinil C., jenž svou manželku v tomto excisním sporu jakožto plnomocník zastupoval, A-ovi návrh na 30% vyrovnání, sic prý by o vypátrání adresy E-ovy, k jejíž oznámení žalobnici B. uložena byla lhůta pod následky §. 335. c. ř. s., ani o další osud excisní žaloby se nestaral.

Nechtě na návrh tento přistoupiti a aby uhájil své dlužnici B. její zažalované právo vlastnické a tím též prvním zástavním věřitelem ohledně svršků C-ovi zabavených se stal, podal proti B. hořejší návrh exekuční; realizování zástavního práva dle návrhu záležitosti mělo ve zmocnění navrhovatele A. ku pokračování v excisním sporu jménem žalobnice B. jakož i zabavením a příkázáním této oproti C-ovi příslušícího nároku na vydání dotyčných svršků do výlučného držení a v záповědi C-ovi ve smyslu § 331. ex. ř.

Soudce exekuční návrh tento zamítnul

z d ů v o d ů,

že ex. ř. připouští jen exekuci na věc samu, nikoliv ale na právo vlastnické, neb na jednotlivé oprávnění, v případě tomto nárok